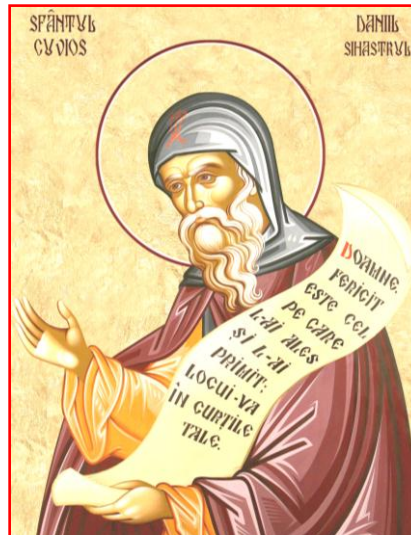

Și s-a spovedit Ștefan Vodă la dânsul. Și a întrebat Ștefan Vodă pe sihastru ce să facă, că nu poate să se mai bată cu turcii. Închina-va țara la turci sau nu? Iar sihastrul a zis să nu o închine, că războiul este al lui; numai că, după ce va izbăvi, să facă o mănăstire acolo, în numele Sfântului Gheorghe". Deci, crezând domnul Moldovei în prorocia Sfântului Daniil că va birui pe turci și luând de la el rugăciune și binecuvântare, îndată a adunat oaste și a izgonit pe turci din țară. Așa ajuta Cuviosul cu rugăciuni fierbinți către Dumnezeu să se izbăvească Moldova și țările creștine de robia păgânilor.

Aducându-și aminte Ștefan cel Mare de făgăduința dată lui Dumnezeu și Sfântului Daniil Sihastrul, în vara anului 1488 a zidit din temelie, la Mănăstirea Voroneț, o frumoasă biserică din piatră închinată Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință, în locul vechii biserici de lemn.

Sf. Daniil Sihastru, icoană

La 14 septembrie, în același an, biserica a fost sfințită de mitropolitul Gheorghe, în prezența fericitilor ei ctitori, Ștefan Voievod și Cuviosul Daniil Sihastrul și a zeci de mii de credincioși, călugări, clerici și dregători de țară. În această zi, cu sfat de obște, Sfântul Daniil, deși bătrân, a fost numit egumen al Mănăstirii Voroneț.

Sfântul Daniil, marele sihastru al Moldovei, dascălul pustiei și făcătorul de minuni, și-a dat sufletul în brațele lui Hristos, în anul 1496.

În anul 1749, egumenul Mănăstirii Voroneț, anume Ghedeon, a dat Mănăstirii Putna degetul arătător al Sfântului Daniil ferecat în argint, unde se păstrează până astăzi.

În anul 1775, Moldova de nord ajungând sub ocupația Austriei, moaștele Sfântului Daniil Sihastrul au fost așezate din nou în mormântul său, unde se păstrează până astăzi. În anul mântuirii 1992, la 21-22 iunie, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a canonizat, în mod solemn, mai mulți sfinți din România, printre care și pe Sfântul Precuciosul Părintele nostru Daniil Sihastrul, rânduindu-i zi de prăznuire peste an la 18 decembrie.

*(Vieți de Sfinți aleși din luna decembrie
Cu binecuvântarea P.S. Eftimie Episcopul
Romanului și Hușilor
Editura Episcopiei Romanului și Hușilor,
1995)*

„Domnul păzește pe toți cei ce Îl iubesc pe El” (Psalmul 144, 20).

Viețile Sfinților ne confirmă mereu și mereu acest sfânt adevăr, mai limpede decât lumina soarelui.

Unii preoți invidioși s-au plâns la Patriarhul de Sfântul Avvă Daniel, bârfindu-l și zicând că este vrăjitor. În realitate, ei îl invidiau pe marele ascet care pe atunci era foarte tânăr cu anii și care îi depășea cu mult întru nevoințe și viețuire sfântă pe ei, preoții, atrăgând astfel la piciorul stâlpului lui mulțime de popor. Patriarhul l-a chemat pe Avva Daniel de față și l-a chestionat cu privire la probleme de credință, de dogmă și rânduială personală.

Zicându-i fără ascunzișuri Avva Daniel toate, Patriarhul s-a ridicat de pe scaun, a venit la Avva Daniel, l-a îmbrățișat, l-a

lăudat și l-a slobozit cu pace.

La mai multe zile după aceea Patriarhul Anatolie s-a îmbolnăvit, l-a chemat pe Avva Daniel și l-a rugat să facă rugăciune către Domnul ca să își redobândească sănătatea. Sfântul a făcut așa, iar Patriarhul s-a însănătoșit grabnic. Dorind neapărat să îl răsplătească pe tânărul sfânt, Avva Daniel i-a cerut Patriarhului o singură favoare: să îi ierte pe cei care îl bârfliseră înaintea lui.

Patriarhul i-a răspuns: „Cum să nu-i iert când ei mi-au făcut mie cel mai mare bine! Ei mi-au adus la cunoștință de existența Sfinției Tale, care m-ai și vindecat!”.

(Sfântul Nicolae Velimirovici, Proloagele de la Ohrida)